

Una lectura de Sant Jordi: l'autobiografia de Josep M. Ruera, l'any que en commemorem el 125 aniversari del naixement

h a Document del Mes

± [1]

Josep M. Ruera en un concert al Casino l'any 1977 amb músics de l'antiga Orquestra Selecció / Fotografia d'autoria desconeguda / Col·lecció Ajuntament de Granollers / AMGr

«El dia 2 d'agost de 1900, vaig néixer a Barcelona, carrer Girona xamfrà Diputació, on el meu pare, **Josep Ruera i Coret**, tenia establerta una estoreria (ja que era estorer d'ofici) i on vivia amb la meva mare, **Rita Pinart i Coret** (eren cosins), mestressa d'ensenyament superior, que havia cursat els estudis a La Normal de Barcelona, on ocupà per algun temps el lloc de secretària».

Així comença **la biografia de Josep M. Ruera** [2]-donada per la família Ruera a l'Arxiu l'any 2022-, escrita pel mateix músic i compositor amb l'ajuda de la seva filla **Assumpció**, que hi va fer les darreres anotacions justament el dia de Sant Jordi de l'any 1989. Ella mateixa fa uns aclariments a l'inici de l'autobiografia, de 73 pàgines, on explica que el seu pare va ser operat de cataractes a finals de 1983, una operació que el deixà «cec del tot» i li va impedir dedicar-se a la composició. A partir d'aquí, el mestre va esmerçar un dia la setmana a escriure sobre la seva vida, «extramusical», com ell va dir: «...un recull de coses que m'han succeït a la meva vida i que no les coneixeu, perquè són coses humanes, vivències, que pot tenir tothom i que potser per ser tals no han interessat a la gent que s'ha dedicat a repassar els meus èxits com a músic compositor. Aquí trobareu un Josep M. Ruera amb un cor, i no amb un metrònom. Amb un cor de carn que estima, sofreix i s'alegra. Bé, doncs, podem començar».

El text s'estructura en 37 capítols, des del «Naixement i arrels» fins al darrer, que recull la visita que li va fer el president Pujol el juny de 1986 a casa seva. Entremig, hi ha apartats com «Amics i aventures de joventut», «La meva Maria i els seus», «Revolució de 1936», «M'empresonen», «Jo, formatger», «Casament amb la Bernardeta i mort de la mare mare», «Estrena d'Empúries» o «L'amic Salvador Llobet».

Al final, Josep M. Ruera parla de la seva gran família: «Tenim la gran sort que tots, grans i petits, gaudeixen de bona salut, i demanem a Déu que segueixi protegint-nos segons la seva santa voluntat». Acaba amb un «Granollers, abril de 1988» i la seva signatura. El mestre moria un mes després, el 31 de maig, cinquanta anys després que morís la seva primera dona, Maria, víctima del bombardeig de la Guerra Civil (podeu **escoltar aquí** ^[3] l'entrevista a M. Assumpció Ruera feta l'any 2013 en què parla d'aquest episodi).

Podeu llegir **aquí** ^[2] l'autobiografia.

// S'ha separat la Galeria d'imatges corresponent al uploader d'imatges propi del content type, //dels "nodes reference" als continguts de "Galeria d'imatges" pre-existents. ?> // Uploader d'imatges ?> // "Nodes reference" a les Galeries d'imatges ?>

comunicacio@ajuntament.granollers.cat

URL d'origen:<https://www.granollers.cat/noticies/arxiu/una-lectura-de-sant-jordi-l%E2%80%99autobiografia-de-josep-m-ruera-l%E2%80%99any-del-seu-centenari>

Enllaços

[1] https://www.granollers.cat/sites/default/files/noticia/2025/04/captura_de_pantalla_2025-03-10_094338_c.jpg [2] https://www.granollers.cat/sites/default/files/pagina/2025/04/1436_1988_0014_2022-comprimido.pdf

[3] https://arxiufotografic.granollers.cat/fotoweb/archives/5011-Fonts-Orals/04_Fonts_Orals/0101_0003_2009_2016/0101_0003_2013_MARC/0101_0003_2013_MARC_editat.mp4.info#Fonts-Orals%2F%3Fq%3DaSSUMPCI%25C3%2593%2520rUERA